

§ 4. De funktioner, som efter den nævnte lovs §§ 21, 22 og 24 er henlagt til landbrugsministeren eller statens jordlovsudvalg, udøves dog af den myndighed, der har pålagt forkøbsretten efter § 4.“

Det er i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at udpegningen af de ejendomme eller områder, der skal undergives forkøbsret, normalt skal ske i nøje tilknytning til planlægningsmyndighedernes løbende planlægning af anvendelsen af arealer til rekreativt formål. Dette synspunkt er kommet direkte til udtryk i selve formuleringen af § 4 og navnlig dens 3. stykke, således som bestemmelserne foreligger efter ændringerne under udvalgsbehandlingen.

Det er endvidere i bemærkningerne forudsat, at forkøbsret kun undtagelsesvis vil blive pålagt ejendomme med et areal, der ikke overstiger den sædvanlige arealstørrelse for parcel- eller sommerhuse. I den af udvalget afgivne tillægsbetænkning blev det yderligere understreget, at der mellem udvalget og boligministeren var enighed om, at forkøbsret ikke bør pålægges byggegrunde i landsbyer.

Endelig er der i lovens kap. 3 indeholdt en *ekspropriationsadgang* af følgende indhold:

„§ 7. Boligministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan ekspropriere en ejendom i landzone eller i et sommerhusområde, når ejendommen kan pålægges forkøbsret efter § 4, stk. 3, og når det endvidere er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at sikre gennemførelsen af en iværksat planlægning til fremme af de formål, der er nævnt i § 1. Ekspropriation kan dog ikke finde sted med henblik på tilvejebringelse af arealer til privat sommerhusbebyggelse.“

Anvendelsen af denne bestemmelse vil i det enkelte tilfælde være begrundet med, at der foreligger et væsentligt og *aktuelt* behov for at overtage ejendommen, og at dette ikke kan opnås ved at pålægge denne en forkøbsret.

Lovforslaget blev ved 3. behandling vedtaget enstemmigt med 154 stemmer.